

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. juli 2017 — Fidelidade-Companhia de Seguros SA mod Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira og Teresa Rosa Teixeira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-287/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — motorkøretøjsansvarsforsikring — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 2, stk. 1 — forsikringskontrakt indgået på grundlag af urigtige oplysninger om ejerskabet af køretøjet og identiteten af dets sædvanlige fører — forsikringstager — manglende økonomisk interesse i indgåelsen af denne kontrakt — forsikringskontraktens absolutte ugyldighed — retsvirkning over for skadelidte tredjemænd)

(2017/C 338/02)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fidelidade-Companhia de Seguros SA

Sagsøgte: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira og Teresa Rosa Teixeira

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 2, stk. 1, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som medfører, at ugyldigheden af en ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som følger af, at forsikringstageren har afgivet urigtige oprindelige oplysninger med hensyn til, hvem der er ejer og sædvanlig fører af det pågældende køretøj, eller af den omstændighed, at den person, for hvem eller i hvis navn forsikringen er tegnet, ikke havde en økonomisk interesse i indgåelsen af nævnte kontrakt, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan gøres gældende over for skadelidte tredjemænd.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 6.9.2016.